

C15 – WON1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

26 oktober 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de weigering van de Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappij Onze Woning om nog langer asielzoekers in te schrijven die werden toegewezen aan andere gemeenten

1

Waarnemend voorzitter: mevrouw Else De Wachter, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de weigering van de Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappij Onze Woning om nog langer asielzoekers in te schrijven die werden toegewezen aan andere gemeenten

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het zal geen toeval zijn dat de Antwerpenaren hier in de meerderheid zijn. De Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappij Onze Woning heeft via de pers nogal uitgebreid laten weten niet langer sociale woningen toe te wijzen aan asielzoekers die oorspronkelijk toegewezen waren aan een OCMW buiten de stad. Het gaat inmiddels over ongeveer 80 dossiers. De voorzitter van Onze Woning, mevrouw De Coninck, noemt het zelf een 'vorm van burgerlijke ongehoorzaamheid'. Dat is ook zo. Volgens de vigerende wetgeving is Onze Woning verplicht deze asielzoekers wel in te schrijven. We kunnen dat betreuren, maar de wet is wat ze is. De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen zou Onze Woning inmiddels reeds op de vingers hebben getikt, als we de pers mogen geloven, maar de raad van bestuur van Onze Woning zou zich daartegen verzetten en heeft zijn houding reeds toegelicht in een brief aan alle OCMW's die een kandidaat-huurder naar Antwerpen stuurden.

De weigering van Onze Woning om nog langer gedumpte asielzoekers in te schrijven, is een belangrijk politiek feit. Vorig jaar nog diende mijn fractie een voorstel van resolutie in om asielzoekers niet meer toe te laten in de sociale huisvesting. Het voorstel werd echter verworpen door de andere partijen. De minister van zijn kant heeft steeds geweigerd om maatregelen te nemen tegen de dumping van asielzoekers in de sociale huisvesting. Blijkbaar schaaft mevrouw De Coninck zich als voorzitter van Onze Woning nu achter het standpunt dat mijn partij destijds had ingenomen in die resolutie. De weigering om asielzoekers in te schrijven betekent volgens ons een frontale aanval op het huidige beleid van de Vlaamse Regering en op de minister in het bijzonder. Dit beleid is volgens mijn fractie de oorzaak van gettoforming en veel samenlevingsproblemen in de sociale woonblokken, in het bijzonder die in Antwerpen en zeker die van de genoemde maatschappij.

Mijnheer de minister, welke maatregelen zal de Vlaamse

Regering nemen tegenover de huisvestingsmaatschappij Onze Woning, die door de weigering om gedumpte asielzoekers in te schrijven, de wet niet toepast? Bent u ook op de hoogte van initiatieven van andere socialehuisvestingsmaatschappijen die eveneens weigeren de wet toe te passen of op een andere wijze protesteren tegen het gevoerde beleid met betrekking tot het toelaten van gedumpte asielzoekers tot de sociale huisvesting? Bent u bereid de nodige initiatieven te nemen, zodat asielzoekers toegewezen aan andere gemeenten, niet meer kunnen worden gedumpte in de Antwerpse sociale huisvesting?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, ik heb drie opmerkingen. Ik betreur het dat een OCMW-voorzitter, later gevolgd door een burgemeester, zich beroept op burgerlijke ongehoorzaamheid om wetten, decreten of regels niet uit te voeren. Ik vind dat een bijzonder slecht voorbeeld, zowel van een OCMW-voorzitter als van een burgemeester. Dat is zoals een politiemans die in uniform door het rode licht rijdt. Je roept als verantwoordelijke niet op tot burgerlijke ongehoorzaamheid.

Des te meer vind ik het triest omdat het past binnen het electorale opbod in de pre-electorale sfeer in Antwerpen. Dit hele verhaal is binnenkort immers zonder voorwerp. Vanaf 1 januari wordt de nieuwe federale asielwetgeving van kracht. Dat betekent dat mensen gedurende de hele procedure in een federaal asielcentrum zullen verblijven. Kandidaat-politieke vluchtelingen zullen dan niet meer ingeschreven worden in een huisvestingsmaatschappij. Dat vind ik eens te meer een bewijs dat het hier veeleer gaat om electoraal opbod dan wel om een serieus voorstel.

Ik wil me afzetten tegen de manier waarop de heer Penris het altijd heeft over 'dumpen' van asielzoekers en heel vlot het bruggetje legt naar overlast die er in sociale woningen zou zijn. Kandidaat-politieke vluchtelingen zijn mensen. Mensen dump je niet, je tracht ze op een behoorlijke manier een dak boven het hoofd te geven. Kandidaat-politieke vluchtelingen zijn niet noodzakelijk mensen die overlast veroorzaken. In heel wat socialehuisvestingsmaatschappijen loopt het goed. Er bestaat overlast, maar die is heel diffuus en zeker niet het alleenrecht van kandidaat-politieke vluchtelingen.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Ik wil de link leggen met het

federale beleid. Er is inderdaad binnenkort een nieuwe wetgeving, maar daar is nog onduidelijkheid over. Men zal opnemen dat asielzoekers gedurende de hele tijd van de procedure enkel nog materiële hulp krijgen. De tijd van de procedure wordt verondersteld 1 jaar te zijn. De vraag is of die termijn zal worden gehaald. Materiële hulp gold enkel in de ontvankelijkheidsfase. Het onderscheid tussen ontvankelijkheid en gegrondheid vervalt. Er zal ook een verplichte verblijfplaats worden opgelegd. Wat lange tijd een taboe was, zal nu werkelijkheid worden.

Dat neemt niet weg dat we voorzichtig moeten blijven en dat we ook vanuit Vlaanderen zullen moeten nagaan of die termijn van een jaar telkens kan worden gehaald. De problematiek blijft dus wel relevant. Burgemeester Janssens heeft in volle campagne gezegd dat hij inciviek zal zijn en de mensen zelfs niet meer zal inschrijven in de registers. Federaal minister Dupont heeft wel gezegd dat het niet meer nodig zal zijn om inciviek te zijn wegens de nieuwe wetgeving.

Het antwoord van de heer Janssens maakt wel dat uw antwoord straks enigszins zal moeten accorderen. Als hij die plannen inderdaad uitvoert, voor zover dat mogelijk is, rijst ook de vraag wanneer huisvestingsmaatschappijen verplicht worden om alsnog asielzoekers te blijven inschrijven, voor het geval er nog asielzoekers zouden zijn die zich onttrekken aan die materiële hulp en geen gebruik maken van de mogelijkheid om te gaan wonen waar ze effectief moeten wonen.

Tot slot wil ik herhalen wat ik de vorige keer heb opgemerkt naar aanleiding van de bespreking van de resolutie van het Vlaams Belang. Er is geen causaliteit of evidente band tussen het feit dat iemand asielzoeker is en overlast veroorzaakt. Dat zal de heer Penris ook wel weten. Een van uw partijgenoten kwam bijvoorbeeld op voor de regularisatie van iemand die na een lange procedure nog steeds hier is. Dat zal wellicht niet iemand zijn die grote overlast veroorzaakte. De samenlevingsproblematiek is er en moet taboeloos worden aangepakt. Maar er is geen enkele reden om zomaar een causaal verband te leggen tussen een bepaald statuut van een persoon en de manier waarop een persoon zich gedraagt in onze samenleving.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Vrienden van Antwerpen en de rest van de wereld, ik ga dadelijk de chronologie geven van het verhaal van Onze Woning. Mijnheer Penris, vandaag worden die mensen wel ingeschreven als kandidaat-huurder, maar op het ogenblik van de toewijzing worden zij eigenlijk overgeslagen. Er wordt hun niets toegewezen. En als er al overlast is, is het vaak niet door die mensen, want die zijn hier inderdaad met een heel tijdelijk statuut. Zij zijn over het algemeen heel

discreet en teruggetrokken, om net niet in de kijker te lopen en op die manier hun toekomst niet te hypothekeer. Maar dit terzijde.

In de eerste instantie is het de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid om op te treden wanneer een huisvestingsmaatschappij beslissingen neemt die niet overeenstemmen met de reglementering. Dat gebeurde ook met betrekking tot deze problematiek. Vandaag is de toezichthoudende overheid het IVA inspectie RWO. Ik ga daar dadelijk dieper op in.

De historiek is de volgende. De raad van bestuur van Onze Woning, met OCMW-voorzitter Monica De Coninck als huidig voorzitter, besliste op 27 juli 2004 om vanaf 1 september geen toewijzingen meer te doen aan personen die zijn toegewezen aan een OCMW van buiten Antwerpen. Omdat de vigerende reglementering niet toeliet – en ook vandaag nog altijd niet toelaat – om kandidaat-huurders op die basis over te slaan, tekende de regeringscommissaris van Onze Woning op 28 juli 2004 beroep aan tegen die beslissing.

Daarop besliste de ondervoorzitter van de raad van bestuur van de toenmalige VHM, de heer Willy De Saeger, die in de vakantie het voorzitterschap waarnam, op 12 augustus 2004 het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de beslissing van Onze Woning nietig te verklaren. Het is goed om die historiek even te schetsen.

De raad van bestuur van de VHM heeft de beslissing van de ondervoorzitter bekrachtigd op 14 september 2004. De raad van bestuur van Onze Woning betwistte de mogelijkheid om deze vernietigingsbevoegdheid te delegeren aan de vicevoorzitter en vroeg aan de Raad van State om de beslissing van de VHM te vernietigen. De Raad van State heeft zich nog niet uitgesproken over deze procedurekwestie.

Bij een controle in het voorjaar van 2005, uitgevoerd door VHM-inspecteurs, werd vastgesteld dat Onze Woning haar beslissing tot niet toewijzen nog steeds handhaafde. De VHM verzocht Onze Woning de toewijzingsregels van het sociaalhuurbesluit van 20 oktober 2000 strikt en onverkort toe te passen. Begin 2006 bracht de huurdersbond de VHM ervan op de hoogte dat Onze Woning de kandidaat-huurders, toegewezen aan een OCMW van buiten Antwerpen, schriftelijk liet weten dat hun aanvraag voor onbepaalde tijd werd verdaagd. De dossiers zouden geëvalueerd worden zodra er een antwoord was op het verzoek dat werd ingediend bij de Raad van State. De VHM wees er de SHM in juli dit jaar nog eens op dat een dergelijke werkwijze niet conform de reglementering is.

In het kader van de Beter Bestuurlijk Beleidherstructurering is de VHM niet langer de toezichthou-

dende overheid, maar wel de inspectie RWO. Zij nemen de toezichtfunctie over. De heer Hubert Bloemen, administrateur-generaal van de inspectie RWO, is volop bezig een nieuw toezichtsbesluit te schrijven dat in het najaar, dus in de loop van de komende weken, afgerond zal zijn.

Vandaag is het probleem dat er maar één sanctiemogelijkheid is tegen een SHM, met name het intrekken van de erkenning. Beeld u eens in dat daar ruim 5000 huurders zitten. Met alle respect, de marge is daar heel klein. In het nieuwe toezichtsbesluit gaan we een gradatie van verschillende soorten sancties introduceren. Dat kan gaan van boetes tot andere sancties. Het intrekken van de erkenning moet pas de ultieme sanctie zijn. Door het feit dat het vandaag wit of zwart moet zijn, zit je altijd vast. Want wanneer is het erg genoeg om de erkenning, en dus ook de toekomst en de woonzekerheid van 5000 huurders, op de tocht te zetten? Dat gaat dus veranderen in het najaar.

Laat het ook duidelijk zijn, mijnheer Penris, burgerlijke ongehoorzaamheid kan ik niet toelaten. Ik heb daar ook totaal geen begrip voor. Daar ben ik heel principieel in. Maar ik kom uit een landelijk deel van Vlaanderen, uit een gemeente waar een asielcentrum gevestigd is: Lanaken. En ik ben altijd voor de uitvoering van het feitelijke spreidingsplan geweest. Dat betekent dat de asielzoekers die toegewezen zijn aan een gemeente, daar ook moeten verblijven. We mogen die mensen niet terecht laten komen in de grote steden, en dan in de eerste plaats, om een kat een kat te noemen, in Antwerpen. Daar ben ik ook tegen: de diverse gemeenten en de betrokken OCMW's nemen onvoldoende hun verantwoordelijkheid.

Niettemin moeten wij asielzoekers die illegaal in het land verblijven voorsnog huisvesten in de sociale huisvesting. Maar, en het is hier ook al aangehaald, dit is een uitdovende situatie. Daarom heb ik geen begrip voor wat men nu in Antwerpen doet. We zitten in een tijdelijke situatie: omstreeks april volgend jaar moet deze situatie opgelost zijn. Want wat gaat er dan gebeuren? De wet tot aanpassing van de vreemdelingenwet voorziet een versnelde asielprocedure. Deze wet wordt via koninklijke besluiten getrapt in werking gesteld. De laatste fase is voorzien in april 2007. Dan krijg je de korte procedure.

Daarnaast – en dat is even belangrijk, je moet dat eigenlijk samennemen – komt er ook de nieuwe federale opvangwet van minister Dupont, die ook in een nieuw opvangplan voorziet. Daarbij wordt enerzijds iedereen gedurende één jaar opgenomen in een open centrum, beheerd door de federale overheid, terwijl anderzijds binnen het jaar een beslissing moet worden genomen over zijn of haar statuut. Eigenlijk is dat ook gewoon het omzetten van een Europese richtlijn. Wij zijn hier geen

spoortrekkers, wij conformeren ons in deze aan wat Europa als richtlijn heeft opgesteld.

De wachtlijsten in de sociale huisvesting zijn al aanzienlijk gevuld met kandidaat-huurders die permanent hier verblijven: mensen die, collega Penris, zijn ingeschreven in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister. Dus niet in het wachtregister, want die komen nu ook in aanmerking. Zodra de federale reglementering of de nieuwe regelgeving in voege is, zal ik de omzendbrief-Gabriels intrekken. Dat zal gebeuren in april. Ik trek die omzendbrief dan in omdat mensen die illegaal in de sociale huisvesting verblijven door de socialehuisvestingsmaatschappijen kunnen worden opgezegd. Ik gebruik hier een Nederlandse uitdrukking: daar maakt de zogenaamde 'hardheidsclausule' het de huisvestingsmaatschappijen mogelijk om zelf te toetsen of een dergelijke opzegging menselijk verantwoord is in elke specifieke situatie. Een moeder met vier kinderen zet je niet zomaar van vandaag op morgen op straat.

Laat het duidelijk zijn: sociale huisvesting is bedoeld voor permanente huisvesting, dus voor huurcontracten van onbepaalde duur. De opvang van mensen in een asielprocedure is per definitie tijdelijk. Die tijdelijke opvang kun je niet organiseren in een sociale woning of in een sociaal appartement. Dat moet gebeuren in de open centra waar ook in de nodige begeleiding moet voorzien zijn. Vandaag is die begeleiding in de sociale huisvesting zeker niet aanwezig. Sociale huisvesting moet dus dienen om woonbehoeftigen die voldoen aan de eigendoms- en aan de inkomensvereiste een dak boven het hoofd te geven. Dat zijn in de praktijk mensen die zich in een penibele financiële situatie bevinden. In de eerste plaats die mensen moeten daar worden gehuisvest.

Ten slotte zit je ook met het probleem dat je een verkeerd signaal geeft als je mensen die hier in het kader van een asielprocedure tijdelijk aanwezig zijn via een socialehuisvestingsmaatschappij een contract voor een sociale woning geeft. Een huurcontract voor onbepaalde tijd aan de ene kant en een tijdelijk verblijf aan de andere kant: dat is een contradictio in terminis. Waarom hebben we dat dan in het verleden toch toegepast? Heel eenvoudig omdat de procedures toen jaren duurden en ook omdat die mensen, die hier dan ook jaren verbleven, zich kandidaat stelden op de wachtlijst voor een sociale woning of sociaal appartement en dan na twee of tweeënehalf jaar in aanmerking kwamen. Het is niet zo dat die mensen zomaar spontaan voorrang kregen bij de toewijzing van een sociale woning of sociaal appartement. Die indruk wordt soms een beetje gewekt.

We gaan dus de omzendbrief-Gabriels intrekken omdat de situatie nu zuiver is: korte procedure, binnen het

jaar duidelijkheid, opvang voor die mensen. Zij staan dan ook niet op straat, laten we ook daarover met elkaar en met de buitenwereld op een eerlijke en correcte manier communiceren. Wij doen dat conform de Europese richtlijn: tijdelijke opvang in een open centrum, beheerd door de federale overheid en met de nodige begeleiding. En laten we dus de sociale huisvesting, die van nature uit bestemd is voor verhuur voor onbepaalde tijd, toekomen aan de andere kandidaten op de wachtlijst die voldoen aan de criteria. Dan gaat het over mensen die hier permanent verblijven, die zijn ingeschreven in het bevolkings- of het vreemdelingenregister, en dus niet in het wachtregister.

Ten slotte nog dit, mevrouw de voorzitter: asielzoekers die een erkenning krijgen als vluchteling komen uiteraard weer wel in aanmerking voor een sociale woning of sociaal appartement. Want dan hebben die mensen ook een permanent verblijfsstatuut, dan is hun aanvraag goedgekeurd en kunnen ze hier in Vlaanderen op permanente basis een toekomst uitbouwen. Het is voor die mensen dat we vervolgens in het kader van de inburgering grote inspanningen leveren. We hebben net de ontvankelijk verklaarde asielzoekers dienaangaande 'verlichte verplichtingen' gegeven. Alles gebeurt op basis van vrijwilligheid, precies om de mensen geen rad voor de ogen te draaien. Zij moeten weten hoe het hier in elkaar zit, welke regels hier bestaan en waarmee men moet rekening houden. Met betrekking tot al de rest, de zeven of acht op de tien van wie de aanvraag niet wordt ingewilligd, mogen we, ook op het vlak van huisvesting, geen foute signalen geven.

De voorzitter: Mijnheer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik onthoud daar drie dingen uit en ik zou hem, naar aanleiding van zijn antwoord, één bijkomende vraag willen stellen.

Op de eerste vraag – wordt de maatschappij nu gesanctioneerd? – antwoordt de minister impliciet neen. De enige sanctie die hij kan toekennen is de intrekking van de erkenning. Zover wil hij niet gaan. De maatschappij gaat dus in concreto niet worden gesanctioneerd en ik denk dat zij dat op voorhand wel een beetje heeft geweten. Vandaar dat zij zulke stoute taal heeft durven spreken. Natuurlijk uitgerekend, mevrouw Vogels, in verkiezingstijd.

Ten tweede geeft de minister ook impliciet aan dat hij niet op de hoogte is van andere initiatieven.

Minister Marino Keulen: Dat was ik vergeten te zeggen: ik was inderdaad niet op de hoogte.

De heer Jan Penris: Dat had ik wel begrepen.

Wat het concrete beleid voor de toekomst betreft, ben ik

verheugd dat u vaststelt dat de federale wetgeving aan het veranderen is. Daardoor zou in april 2007 de maatregel-Gabriels kunnen worden ingetrokken. U geeft ook toe dat het wezen van de socialehuursector toch bedoeld en bestemd moet zijn voor bewoning van onbepaalde duur. Die stelling hebben wij altijd verdedigd en aangehaald om u en de collega's ervan te overtuigen dat het onderbrengen van asielzoekers in deze sector geen wenselijke situatie is. Als de periode van erkenning en behandeling van het dossier wordt verkort tot een jaar, is het duidelijk dat voor deze mensen andere centra ter beschikking moeten worden gesteld, en niet de infrastructuur van onze socialehuisvestingssector.

Mijnheer de minster, u hebt ook gezegd dat de inspectie RWO nog niet echt operationeel is. We wachten nog op een nieuw toezichtsbesluit. Wanneer komt dat besluit er? We zitten nu immers in een soort overgangperiode die al heeft geleid tot discussies en onduidelijkheden. Mensen die klachten hebben, gaan daarmee naar de VHM zoals ze dat vroeger gewoon waren, maar daar wordt de boot afgehouden aangezien dit niet meer de taak is van de VHM. Dan komen ze bij de inspectie RWO terecht, die echter nog niet beschikt over een instrumentarium om die klachten te behandelen.

Minister Marino Keulen: We blijven werken binnen het huidige kader. Zolang er geen nieuwe toezichtsbesluit is, blijft het bestaande van toepassing. Voorlopig is er maar een sanctie maar het is de bedoeling dat tegen het einde van het jaar alternatieve sancties mogelijk zijn zoals administratieve boetes. Vandaag is het alles of niets, en daar zijn we geen van allen voor te vinden. Hubert Bloemen werkt momenteel aan een verfijning van het sanctie-instrumentarium. Intussen werkt de inspectie RWO wel binnen het huidige kader. Er is dus geen vacuüm.

Mijnheer Penris, ik heb altijd gezegd dat wanneer de asielprocedure korter wordt, er een andere opvang moet komen voor mensen die hier tijdelijk verblijven. Zolang er echter geen zicht was op een kortere procedure, moesten we die mensen onderdak geven. Ook de sociale huisvesting kwam daarvoor in aanmerking. Nu die stap wordt gezet en de federale regering maatregelen neemt conform de Europese richtlijn, kunnen we de puntjes op de i zetten. Sociale huisvesting is bedoeld voor contracten van onbepaalde duur. Tijdelijke opvang moet gebeuren in open centra met de nodige begeleiding, die worden beheerd door de federale overheid.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb echter nog een aantal bedenkingen. Het is heel goed dat u aankondigt dat in

april die omzendbrief wordt ingetrokken en dat ook de randvoorwaarden daarvoor zijn vervuld. Het federale beleid voorziet in een kortere periode en een andere opvangregeling, met name in een open centrum. Toch wil ik hier een kanttekening bij maken. Die kortere procedure zal nog moeten blijken op het terrein. Het voorschrift dat de procedure binnen een jaar afgerond moet zijn, is op dit ogenblik een regel binnen een wet. De vraag is natuurlijk of dat een reële termijn of een virtuele termijn wordt. Daarnaast vraag ik me ook af wie verantwoordelijk is wanneer die termijn niet wordt gehaald. Mijnheer de minister, u zegt dat enkel mensen die hier permanent verblijven, toegang zullen krijgen tot de sociale huisvesting. Daaruit begrijp ik dat het risico voor het niet halen van die termijn een federaal risico is. Met andere woorden, wanneer de termijn van een jaar niet wordt gehaald, moet de federale overheid zorgen voor bijkomende opvang voor de periode die langer nodig is om de procedure ten gronde af te ronden.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Berx, die vraag moet u in het federale parlement stellen. Het gaat hier over een federale wetgeving. De gevolgen daarvan moeten dan ook door de federale overheid worden gedragen. Dat lijkt me logisch. Ik ken de finesses niet van die wetgeving maar de teneur ervan lijkt me goed, zowel voor de samenleving als voor de kandidaat-asielzoekers. Wanneer zij hier niet kunnen verblijven, moeten zij de kans krijgen om in hun land van oorsprong de draad opnieuw op te pakken. Wanneer die procedure vier of vijf jaar duurt, is dat aartsmoelijk.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, ik ben het daarmee eens, maar het is niet zo eenvoudig om te zeggen dat dit een pure federale materie betreft. Ik weet dat dit een virtuele of hypothetische discussie is, maar de vraag is wat er gebeurt als u de omzendbrief-Gabriels intrekt. U zou zich ervan af kunnen maken door te stellen dat u niet antwoordt op hypothetische vragen. Het is mogelijk dat u een nieuwe omzendbrief zult opstellen met betrekking tot de toegang tot de sociale huisvesting in een aantal gevallen. De criteria zullen zijn wat ze zijn. De vraag is wat er gebeurt als het jaar verstreken is en dus ook de periode waarin mensen in een open centrum moeten verblijven. Wordt dan opnieuw een opening gecreëerd op het vlak van de sociale huisvesting? De mensen moeten immers ergens verblijven. Zullen ze uit het open centrum verdwijnen of niet? Kunnen ze dan opnieuw kandideren voor een sociale woning? De vraag luidt dus: wie draagt er finaal het risico voor het niet halen van de termijn? Blijft u als minister van Wonen principieel zeggen dat het een zaak is van de federale overheid omdat ze zich engageert voor dat jaar? Of zegt u dat als achteraf blijkt dat het nodig is, de Vlaamse overheid opnieuw de sociale huisvesting zal openstellen voor de betrokkenen?

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, colle-

ga's, als ik het goed heb begrepen bepaalt de nieuwe federale wet dat de federale overheid bevoegd is voor onder meer de huisvesting en gezondheidszorg van mensen met het statuut van kandidaat-politiek vluchteling. Totnogtoe waren dat Vlaamse verantwoordelijkheden, die voornamelijk onder de OCMW's vielen. Zolang de mensen de titel 'kandidaat-politiek vluchteling' dragen, worden de gemeenschappen en de lokale besturen ontheven van de verplichting om die mensen te huisvesten en om ze gezondheidszorgen te verlenen. De federale overheid zal voor oplossingen moeten zorgen.

Minister Marino Keulen: We zullen dit alles met elkaar moeten bespreken. Het gevaar van hypothetische vragen en antwoorden is immers dat ze uitmonden in een volledig virtueel debat terwijl er in de samenleving, op de straat, wel in reële termen over gesproken wordt. De kwestie moet nog bekeken worden, maar laat het duidelijk zijn dat we tegen april de omzendbrief-Gabriels zullen intrekken. We doen dat niet om ruig en stoer te doen, maar omdat er voor die mensen in andere opvang wordt voorzien.

De toestand vandaag gaat eigenlijk in tegen de natuur van de sociale huisvesting, want het gaat om mensen die hier tijdelijk verblijven en tegelijk een contract van onbepaalde duur krijgen. Dat is een contradictio in terminis, maar ik heb altijd gezegd dat we de omzendbrief pas zouden intrekken als er een alternatief is. Ik doe nooit mee aan opbod. De mensen zouden daar trouwens niet veel geloof aan hechten. Vandaag is er een alternatief in de vorm van de kortere procedure. Ik heb a gezegd en zeg nu ook b: ik zal de omzendbrief intrekken.

De finesses moeten inderdaad nog bekeken worden. De toegang tot het grondgebied en alles wat te maken heeft met het asielbeleid valt in hoofdzaak onder de bevoegdheid van de federale overheid. Wij zijn in ondergeschikte orde betrokken, bijvoorbeeld voor onderwijs, want zelfs uitgeprocedeerde kinderen hebben een fundamenteel recht op onderwijs. Er is ook het recht op dringende medische verzorging en daarbij worden wij ook zijdelings betrokken. We willen die zaken niet op de tocht zetten. Ik zal de punten nu nog niet heel gedetailleerd vastleggen, want dan krijg ik de rekening achteraf 25 maal gepresenteerd. Ik laat die zaken nog in het midden, maar ik geef u wel de duidelijke boodschap mee dat de omzendbrief-Gabriels wordt ingetrokken vanaf het ogenblik dat het laatste KB van de nieuwe federale asielwet operationeel wordt en wij er gevolg aan kunnen geven. Een gevolg van de nieuwe wet is immers dat de procedure korter wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

